

OKTOBER 2022

hamok

100% ORIENTEERING

VOORZITTER

André Aerts

Boshuis 11 | 3980 Tessenderlo
0484 48 28 86 | andre.aerts@hamok.be

ONDERVOORZITTER

Jos Thijs

Driegezustersstraat 36 | 3582 Beringen
0478 31 33 62 | jos.thijs@hamok.be

EXTERN SECRETARIS | JEUGDSPOORT

Pascal Mylle

Maasbeekstraat 16 | 3945 Ham
0485 41 94 38 | pascal.mylle@hamok.be

INTERN SECRETARIS | LIDGELD

Karin Declercq

Maasbeekstraat 16 | 3945 Ham
BE84 7795 9196 4459 | karin.declercq@hamok.be

SCHATBEWAARDER

An Verberne

Poelstraat 7 | 3520 Zonhoven
0476 75 58 95 | an.verberne@hamok.be
BE68 4581 0482 3134 | vzw HAM O.K.

INSCHRIJVINGEN

Dominique Schutjes

Peerderbaan 13 | 3940 Hechtel
011 73 44 53 | dominique.schutjes@hamok.be
BE71 7350 2279 3469 | HAM O.K. Hechtel

KALENDERCOMMISSIE

Luc Melis

Oude Molsebaan 32 | 2490 Balen
0485 59 55 51 | luc.melis@hamok.be

PUBLIC RELATIONS | UITRUSTING

Bart Mellebeek

Korteweg 13 | 3971 Heppen
0472 57 75 13 | bart.mellebeek@hamok.be

TOPSPORTCOMMISSIE

Thomas van der Kleij

Snellewindstraat 48 | 3950 Bocholt
0497 04 45 45 | thomasvdk@gmail.com

MILIEU & TOEGANKELIJKHEID

Wim Hoekx

Sterstraat 19 | 3920 Lommel
011 55 24 40 | wim.hoekx@hamok.be

PLOEGENCOMMISSIE ABSO | BVOS

Benjamin Anciaux

Einde 167 | 3920 Lommel
0498 25 84 78 | anciauxbenjamin@hotmail.com

INFORMATICA | WEDSTRIJDKWALITEIT

Ronny Timmers

Poelstraat 7 | 3520 Zonhoven
0479 20 09 67 | ronny.timmers@hamok.be

MARKETING

Dries van der Kleij

Blandenstraat 208 | 3052 Haasrode
0473 98 05 48 | dries.vanderkleij@hamok.be

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

"BK Lang. Een hoogdag voor Hamok. Hier moet voor de jongsten ook het toffe kampeerweekend tussen zitten."

Een nieuwe knijptang komt eraan. En wat voor één. Filip gaat ervoor zorgen dat deze voor de eerste keer in kleur gaat verschijnen en er is ook een nieuwe lay-out. Dat we goeie schrijvers voor ons clubblad hebben, heb ik de vorige keer al gemerkt. Terdege opzoekwerk en mooi gebracht. Doe zo verder allemaal, een clubblad is, zoals dikwijls gezegd, van en voor alle leden.

September is niet alleen de maand dat de kinderen terug naar school gaan, doch ook een maand waarin kampioenschappen moeten betwist worden. Waar er eind augustus al in Gives voor het BK clubaflossing gelopen is, keerden we terug naar de individuele BK Lang in Schlierbach. Een hoogdag voor Hamok. Een bloemlezing van dit gebeuren vindt u verder in het clubblad. Doch ik wil de gouden medaille winnaars toch even opsommen: Maya D-18, Tania D35, Amber D45, Danielle D75, Thor G. H-10, Thor W H-12, Jorn H-18, Gunther H50, Vic H75, Phil H80 en Jos H90. Proficiat allemaal. Hier moet voor de jongsten ook het toffe kampeerweekend tussen zitten. Iedereen heeft ervan genoten heb ik begrepen. Dus klaar voor BK aflossing in Freylange.

Vermits we terug regio Arlon moesten, had ASUB er weer een 2-daagse van gemaakt met op zaterdag een zoektocht rond de burcht van Montmedy. Wat was dat? Straatjes, kantelen, muren, doorgangen, geen doorgangen. Alles wat een versterkte burcht nodig heeft, doch voor de oriëntatieloper was het soms puzzelen geblazen. Als dat maar de goede training was voor het BK van 's anderendaags. Freylange nog nooit van gehoord, maar wel een aangenaam kaartje. Vertrek en aankomst/aflossing onder de hoogspanning. Dit kan allemaal bij onze Waalse broeders. Een impressie van dit BK vind je verder in het clubblad. Ik noteer alvast de winnende teams die het label BK aflossing gekregen hebben. D juniors met Maya en Jill en DMA met Amber, Sofie en Greet. Proficiat dames. De heren hebben het laten afweten en ikzelf in het bijzonder. De stress, die parten speelde aan post 5 en ik het noorden kwijt, laat staan dat ik daar een been naar het zuiden had. Ik ga me herbronnen op de militaire aflossing Rik Thijs. We gaan met een grote delegatie die richting uit en HAMOK heeft daar al menig keer wat prijzen in de wacht gesleept.

Wat staat er op het programma de volgende weken? Niet alleen de Interclub op de Winner op 9 oktober, een kaart getekend Wim H. en baanlegger Jeroen H. Zoveel mogelijk atleten aan de start om onze HAMOK score zo hoog mogelijk te krijgen. Natuurlijk moet er ook een goed resultaat gelopen worden, anders helpt het niet. Enkele dagen later volgt dan een MTB-O wedstrijd in Waterschei waar Johan C. de omlopen zal leggen. Dit zal ook de regio zijn waar we onze eerste dag van de Sylvester zullen lopen. Voor beide evenementen zal ik via O'Punch een oproep doen voor werkkrachten. Wat ik nog moet meegeven en opletten hiervoor: diegene die willen voorlopen en niet in de uitslag willen staan moeten dit aan het secretariaat meedelen. Diegene die wel hun omloop lopen en graag in de uitslag staan, zal het standaard tarief moeten betalen. Hiervoor moet er een afdracht naar OV gebeuren. Voor de rest krijgen alle werkers, inclusief de voorlopers, standaard de 2 drinkbonnetjes. Vraag ernaar en wees niet bevreesd om dit te doen.

Vergeet verder niet vooruit te kijken naar bv de 2-daagse van de Veluwe, of de 3-daagse aan de zee van KOL en zeker te noteren is de Sylvester 5-daagse, en hopelijk dit jaar zonder corona toestanden. Dag 1 van de Sylvester gaat door op Heiderbos in Waterschei tegen den terril aan. Het heeft wel wat voeten in de aarde gehad eer we onze toelating kregen, doch het is ons gelukt. Diegene die op langere termijn plannen: in 2025 komt de EOC naar België, periode tweede helft van augustus. Ook worden er door OV cursussen gegeven in het najaar zoals bv Ocad, Helga, SportIdent, baanleggingen, kaart- en wedstrijdreglementen. Ook vanuit onze club willen we graag leden afvaardigen die zich hierin willen verdiepen. Maak u kenbaar aub. Tot zover de voorbije maand september.

Tot de volgende cross,

Uwe voorzitter

Zondag 11 september – Berchem. Ik had net de ziel uit mijn lijf gelopen op de prachtige finale van de City-Cup. In real life omstandigheden je maximale hartslag bepalen noemen ze zoiets.

Rustig wandel ik terug naar de auto waar ik een Whatsapp bericht zie van een onbekend nummer.

Laten we samen even lezen: "Dag Filip, na het lezen van jouw editoriaal artikel rond het drukwerk voelde ik me geroepen eens wat te experimenteren in Canva voor een nieuwe look, de Knijptang 2.0. Ik stuur je even mijn simpel testje door ter inspiratie. Uiteraard is er nog véél meer mogelijk, maar ik hou van de minimalistische look."

Verder een tweede berichtje met 2 pagina's uit het septembernummer van de Knijptang helemaal geconverteerd in een nieuwe eigentijdse lay-out.

En gelukkig was er ook nog een derde berichtje: "Groetjes, Ellen – vrouw van Thomas vdk."

Op zo'n moment denk ik: "Wat is Hamok toch een fijne club!" Mijn gedachten dwalen verder af: hoe kunnen we dit aanpakken zodat er over 3 weken effectief een Knijptang in kleur en met een nieuwe lay-out bij de drukker ligt. Mijn gedachten dwalen zelfs zover af dat ik op de Koningin Elisabethlaan in Antwerpen geflitst wordt.

Na enkele dagen Canva bekeken te hebben, bel ik Ellen op en met de hulp van Tania, Karin en Aline (onze dochter) beginnen we aan een drietal testversies. We nemen de teksten van de laatste Knijptang en zetten ze over in het nieuwe formaat. Stap per stap brengen we kleine wijzigingen aan het initiële concept om zo uit te komen op de lay-out van de Knijptang die nu in jullie handen ligt.

Ik ben ervan overtuigd dat de Look & Feel gedurende de komende maanden nog verder zal groeien. Als je zelf suggesties hebt, aarzel niet om me te contacteren. Het ergste wat je kan overkomen is vernoemd worden in dit Editoriaal. 🤔

Maar ook het afdrucken in kleur is een verhaal apart. Ik had al vaker de opmerking gekregen dat de kaartfragmenten beter leesbaar waren op het digitaal kleurenexemplaar dat je maandelijks op onze website terugvindt. Vermits we toch net van drukker veranderd waren, vroeg ik hem om eens 1 exemplaar van het septembernummer in kleur af te drukken. Pascal toonde het exemplaar op een bestuursvergadering en *The Rest is History*. Ondanks het feit dat dit uniek exemplaar vandaag op een eerder onbereikbare plaats verzeild is geraakt, was het al snel duidelijk dat de kwaliteit van foto's uit Whatsapp of Facebook onvoldoende was voor een 4-kleurendruk. Zelfs ons Hamok logo op de eerste bladzijde was aan restauratie toe.

Dus ja, hier is hij dan onze nieuwe Knijptang 2.0 boordevol interessante artikels. Met stip op 1 staat het interview met Tuur-Jos-Phil over de beginjaren van onze club. De Strava-activiteit uit het vorige editoriaal was de zoektocht van Tania om ons triumviraat tijdens hun wekelijkse loopsessie te strikken. Het interview zelf was een anderhalf uur durend gesprek op de tennisclub van 't Vlietje. Echt fascinerend om onze ancients over deze beginjaren te horen vertellen en het respect voor onze pioniers werd alleen maar groter.

Uniek is ook een eerste schrijverscollectief om de combinatie Jeugdweekend en BK Lang weer te geven. Verder geeft Tomas een erg aparte kijk op de Heren Veteranen C tijdens het BK Aflossing.

Peter laat dan weer een literair pareltje op ons los waar Michel Wuyts nog een puntje aan kan zuigen.

Onze middelmatige oriëntatieloper geeft je maar liefst twee keer een inkijk in zijn/haar denkpatroon. Inzake zijn/haar identiteit heb ik al 1 erg doordachte maar helaas foute gok gehoord en verder redelijk wat gefluister in de wandelgangen. Benieuwd of jullie met deze twee artikels verder geraken.

Ook blij dat Marijke weer de weg naar de Knijptang heeft gevonden om haar militaire organisatie te promoten.

De quotes van onze jeugd tonen hun enthousiasme om zo vlug mogelijk hun ouders helemaal in de vernieling te lopen en niet alleen over de hele wedstrijd maar zelfs op elk been sneller te zijn dan hun papa of mama.

Terwijl je dit boekje leest, kijken we al rustig vooruit naar het Novembernummer. Als je zelf graag eens een tekstje schrijft, laat maar weten. Het is hartverwarmend om te zien hoeveel mensen in de afgelopen 7 nummers al een steentje hebben bijgedragen. Misschien jij ook voor Knijptang nummer 8?

Maar nu genoeg editoriaal geleuter: veel leesplezier!

Filip

Baeckelandt donderdag 8 dec

Verantwoordelijke uitgever: Militair Commando Provincie Limburg, Cluffenvaan 26 - 3500 Hasselt
 .be

LEOPOLDSBURG
 hamok
 MARLOU
 prikkantik
 DEFENSIE
 LA DÉFENSE

**MILITAIR COMMANDO PROVINCIE
 LIMBURG**

Oriëntatieloop
 08-12-2022

Vertrek: Militaire Sporthal Zuid (Leopoldsburg)
 Inschrijven via Email: PROVLIMB-OCROSS@mil.be
 Militairen: GRATIS - burgers: 6€
 Start Ingeschrevenen tussen 09:30 en 12:00 uur
 Inschrijving ter plaatse mogelijk voor start vanaf 11:00 uur
 Broodje smos (ham-kaas) + verse soep te verkrijgen mits inschrijving (5€)

Een tijdje geleden las ik in ons Whatsapp-groepje dat de Knijptang vanaf nu in kleur zal verschijnen. Hier moet ik dus van profiteren om onze cross te promoten.

De meesten onder jullie zullen intussen wel weten dat ik in het Militair Commando te Hasselt werk. Jaarlijks organiseert het MCPL een cross. Vroegere jaren was dat in Zonhoven en wegens de gekende coronomstandigheden in 2020 en 2021 zijn de crossen in Hechtel nooit kunnen doorgaan. Maar dit jaar gaan we ervoor, en meteen ook een vuurdoop voor mezelf want ik heb nog nooit zo dichtbij een organisatie gestaan. Meehelpen met de startploeg, ja dat ken ik al, maar er komt duidelijk meer bij kijken als je de hele organisatie doet. Onze eenheid is heel klein (8 militairen en 1 burger), en we zijn maar met twee die gepassioneerd met oriëntatiecross bezig zijn.

Gelukkig heb ik een club achter mij (jullie dus), die ons willen helpen bij de organisatie. Bij deze een grote "Dankjewel" aan de baanlegger Patrick Bleyen. Ook een grote "Dankjewel" aan Hamok omdat ze hun Baeckelandt-kaarten ter beschikking stellen. En hopelijk mag ik, na de cross, aan anderen "dankjewel" zeggen omdat ze Patrick geholpen hebben met de verkenning of kaartcontrole (of hoe dat ook mag noemen), met de postenzetting en met het voorlopen. Voor dit laatste zal ik via de Whatsapp-groep nog een oproep lanceren om vrijwilligers te zoeken die ons zouden willen helpen met het voorlopen.

De cross van 08 december 2022 zal dus in Leopoldsburg, op kaart Baeckelandt, doorgaan, met CC in de Sporthal Zuid. Inschrijvingen gebeuren NIET via O'Punch (maar de nodige informatie staat er wel vermeld), enkel via e-mail (provlimb-ocross@mil.be), en we werken nog old-school, namelijk met de Emit.

Ik hoop velen van jullie op die dag tegen te komen.

Marijke

Op het moment dat ik dit aan het schrijven ben, heb ik nog geen Knijptang van september ontvangen. Maar onze hoofdredacteur liet via de app tijdig weten dat we ze online al konden inkijken. Ik was op het werk, tijdens mijn middagpauze, en ik kon het niet laten, toch effe rap te gaan piepen. Groot was mijn verbazing toen ik zag dat hij mij in zijn editoriaal stukje heeft vernoemd. Grappig, want ik was net ook van plan om dat moment in mijn tekst te integreren. Great minds thinks ..., of gewoon toeval ...?

Vlasmeer, de Weyervlakte, haat-liefde verhouding, de ene keer lukt het mij om op mijn tempo alle posten te vinden, de andere keer is het de hel.

De start verliep vlotjes, het vinden van de posten ook en het lopen was maar zo-zo. Neen, nog steeds niet getraind zoals het zou moeten, maar ik doe mijn best.

Tijdens de lange "benen" zat ik al(weer) snel met mijn gedachten ergens anders. In plaats van mij te concentreren op mijn kaart dacht ik al aan het sociaal gebeuren bij de cross.

Hebben jullie ook de volgende ervaring? Wanneer ik, tijdens een cross, een andere Hamok-man of -vrouw tegenkom waarvan ik weet dat die, vanuit mijn perspectief gezien, heel goed is; ik hem of haar dan niet bekijk, geen goeiendag zeg, simpelweg om hen niet uit hun concentratie te halen? En wanneer ik iemand van mijn niveau tegenkom, dan durf ik die wel goeiendag te zeggen of in uitzonderlijke gevallen iets toe te roepen.

Meestal krijg ik dan ook een kwinkslag terug. Hetzelfde toen onze hoofdredacteur mij voorbij stak (= het momentje in het bos), toen dacht ik ook meteen: "Die moet ik niet uit zijn concentratie halen, gewoon doen dat ik hem niet gezien heb." Maar hij had me dus wel gezien, hopelijk heb ik hem dan niet "van de kaart gebracht", anders was het nog mijn schuld bij een eventueel slecht resultaat ...

Al bij al was het een leuke cross, tevreden van eigen resultaat, maar vooral blij om terug een babbeltje te kunnen slaan met sommigen die ik toch wel gemist heb tijdens de warme zomer.

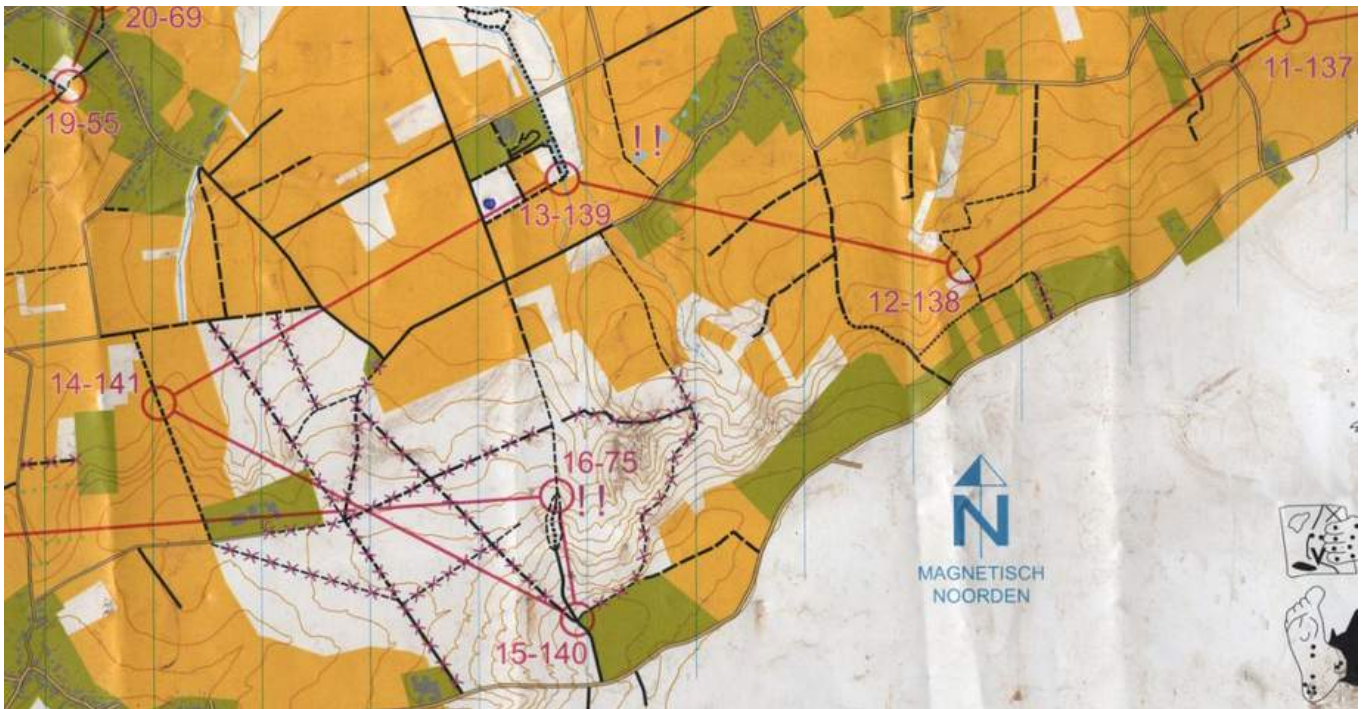
Een middelmatige oriëntatiecrosser

“Geraardsbergen”. Bij het horen van deze plaatsnaam gaat het hart van de wielierliefhebber direct sneller kloppen. Hoeveel koersen zijn hier al niet voorbij gekomen? Hoeveel wielergeschiedenis is hier al niet geschreven? In het bijzonder op de jaarlijkse hoogtijdag van het Belgische wielrennen, de dag van de mooiste klassieker, de dag van de ‘Ronde van Vlaanderen’. Tientallen jaren explodeerde de koers hier naar een hoogtepunt met vlak na elkaar de beklimming van Muur en de Bosberg. En nu nodigt TROL ons uit om op deze heilige grond aan een MTBO mee te doen. Dat laten we niet aan ons voorbijgaan! Het beste uit twee werelden. Want hoe heroïsch de wielersport ook is, de glorie is slechts weggelegd voor de enkeling en de romantiek verdwijnt al snel als je de hele dag voor een ander moet knechten, gelost wordt en vervolgens voor de bezemwagen uit moet rijden. In MTBO is het ieder voor zich, ben je renner en ploegleider tegelijk, en is de glorie voor iedereen, die een OK achter zijn naam krijgt. Zeker op een dag als vandaag, als de regen met bakken uit de lucht valt. Dat doet me ergens aan denken ...

De Muur, Geraardsbergen, 7 april 1985: Het regent de godganse dag en niet zo'n beetje ook. Door de slagregens heen doemen drie schimmen op: Eric Vanderaerden in de Belgische driekleur, zijn ploegmaat Phil Anderson en Hennie Kuiper. Veel andere renners zullen er die dag niet in beeld komen. Tachtig procent is inmiddels al afgestapt. Doortrappen lijkt de enige manier om een beetje warm te blijven en dat doen de drie dan ook. Op de steile Muur van Geraardsbergen neemt Eric Vanderaerden afstand van de andere twee en rijdt in de apocalyptische omstandigheden alleen naar de finish.

De Muur van Geraardsbergen zullen wij vandaag niet voor onze kiezen krijgen. Niet getreurd, er zijn nog vele andere hoogtemeters te vinden in deze weidse omgeving. In totaal hebben 52 oriënteurs de verplaatsing naar Geraardsbergen gemaakt, waaronder, naast mezelf, de Hamokkers Johan Claes en de familie Sels. Men houdt nauwgezet de buienradar in de gaten in de hoop tenminste nog droog te kunnen starten, maar het is ijdele hoop. Iedereen moet eraan geloven. We bevinden ons overigens op recreatiedomein ‘De Gavers’, een soort ‘Zilvermeer’, maar dan zonder zilverzand. Ik ben hier niet voor niets naar toe gekomen, dus ik kies voor de langste omloop, met de meeste posten en de meeste hoogtemeters. Daarmee gooi ik meteen m’n glazen in voor een ‘topklassering’ in een andere omloop. Nee, waarde lezer, nu niet meteen gaan lachen, want mijn enige twee oriëntatieoverwinningen waren wel in de MTB-O, alleen hoort daar nog wel een verhaaltje bij. Maar het staat voor altijd op Helga. Terug naar de start op de Gavers. Daar zijn naast een grote plas water ook een aantal wandelpaden in een ‘Finse piste’-achtige setting, met veel draaien en keren. Leuk, maar op een 1:15000 kaart is dat, tenminste voor mij, niet zo goed leesbaar. De eerste drie posten bevinden zich hier en dat is een heel gepriegel en niet zo’n lekker begin. Dus ben ik blij dat ik het recreatiedomein kan verlaten en de weide wereld in kan trekken.

Daar maak ik al snel kennis met de grootste tegenstander van die dag: Modder. Vette Vlaamse klei. En het regent nog steeds. De baanlegger heeft een aantal verboden zones ingesteld, die ons verplichten de akkers in de duiken via de modderige wegen, die soms ook nog onzichtbaar overgaan in diezelfde akker. Ik heb geen camera mee om het vast te leggen, maar de screen shots van Google Maps geven de toestand van die dag perfect weer.

Gelukkig zijn er ook verharde wegen te vinden als alternatieve omweg en dan is het aan de oriënteur zelf om in te schatten wat sneller zal gaan. Maar aan het laatste stukje naar de post ontkomt niemand en als het pad daarbij ook nog eens omhoog loopt en het achterwiel geen andere keus heeft dan constant door te slippen, moet er als een halve veldrijder gehandeld worden. Lopen met de fiets aan de hand, in mijn geval tenminste, niet op de schouder.

Langzaam maar zeker begint zich op de achtergrond iets af te tekenen dat groter en groter wordt en wat op een 'beboste berg' lijkt.

De Bosberg, Galmaarden, 2 april 1989: Hij is er nu, en hij heet Remco, maar ook in de jaren 80 was men in België al naarstig op zoek naar een nieuwe Eddy Merckx. Men dacht hem gevonden te hebben in Edwig van Hooydonk. Die had op z'n 21e al mooie dingen laten zien, maar een echt grote overwinning ontbrak nog op z'n palmares. Tot die dag. Hij weet dat wie met een kleine voorspog bovenaan de Bosberg komt grote kans maakt op de overwinning. En zo geschiede. Nog legendarischer dan zijn demarrage op de Bosberg zijn de tranen die in stromen over zijn wangen biggellen bij de huldiging. Twee jaar later zou hij dit kunststukje nog eens herhalen, zelfde helling, zelfde demarrage, minder tranen. Een nieuwe Eddy Merckx zou hij echter niet worden.

Ik sta onderaan de Bosberg. Het is niet zo ver naar boven, maar het is steil en er liggen kasseien. Netjes vlak naast elkaar in het midden van de weg. Helaas geen optie, want het is hier een openbare doorgaande weg, dus het wordt het kantje opzoeken, waar de kasseien veel verder van elkaar liggen. Uiteraard staat er een post bovenop. Ik ben wat ziek geweest in de week ervoor en als ik boven ben zie ik sterretjes. Nee, zelfs draaiende bollen voor m'n ogen, zodat de kaart nauwelijks meer leesbaar is. Een pas op de plaats en een afdaling later zie ik weer scherper. De laatste serie posten komt eraan, geheel in stijl met nodige modder. Het is even droog geweest, maar nu begint het weer te regenen. Zachtjes, dus tel je zegeningen. Ha, daar is het parkeerterrein van 'De Gavers' terug, maar het leed is nog niet geleden. Het gepriegel begint weer en die gaat gepaard met een wegslipend voorwiel en een smak op de grond. Ribben geraakt. 'Het valt mee', denk ik, totdat ik de volgende dag moet niezen. Met het nodige tijdsverlies op de laatste post bereik ik de finish.

Met een persoonlijke noot onderaan het uitslagenbriefje heeft TROL de prestatie van de 52 bemodderde vermetelen prima samengevat: 'Proficiat voor je moed en volharding in de regen'. En ik zeg in retour 'TROL, bedankt voor deze mooie middag'. Vlaanderen is 52 Flandriens rijker.

TROL heeft nog veel meer in petto. Diezelfde avond nog een stadssprint en de volgende dag de Nationale Sprint en een scoreloop, waarin de Muur van de Geraardsbergen wel een rol speelt.

The day after, andere kant van de wereld, Wollongong, 25 september 2022: Remco Evenepoel is niet te houden. Hij dunt de groep waarmee hij op pad gegaan is steeds verder uit, totdat hij op 25 kilometer alleen is en op vol vermogen naar z'n eerste regenboogtrui stormt. De wereld kijkt vol bewondering toe. Een nieuwe stukje wielergeschiedenis is geschreven.

Peter

WISSELBEKER RIK THYS

Bij welke aflossingswedstrijd zie je 2 parachutisten naar onder komen? Bij welke massastart vliegt er een legerhelikopter vlak over je hoofd? Na afloop van welke wedstrijd komt er een drone boven je hangen? Jazeker, het was weer de wisselbeker Rik Thys. Jaarlijks kaapt Hamok de nodige prijzen weg. Dit jaar werd een topploeg in stelling gebracht: Lennert, Jeroen en Jeroen. Twee keer Jeroen, dat moest de concurrentie wel verwarren ... en zo geschiedde! Lennert, onze startloper, schoot als een pijl weg en liep van start tot finish op een tweede plaats. Kwatongen beweren dat leider Jeremy ondergrondse tunnels gebruikte om zich zo sneller voort te bewegen en Lennert anderhalve minuut aan te smeren. Meer verlichte geesten beseften dat de bezieler van Asom gemaakt was voor dit soort terrein. Maar Hamok bracht zijn eerste Jeroen (VDK) in stelling. Bij de doortocht aan de kijkpost vreesde Jeroen dat hij nog steeds tweede lag maar Sigi, die Jeremy afloste, had allang het onderspit moeten delven.

Zo rustte op onze tweede Jeroen (H) enkel de taak om het schip veilig naar de haven te brengen. Hij werd echter voorbij gestoken door een ontketende Geert Simkens, die met bravoure de snelste rondetijd neerzette. Een belangrijk detail was wel dat Geert tweede looper was terwijl Jeroen H al het derde en laatste been aan het afwerken was.

Een historische overwinning. De prijsuitreiking door de CEO van het Belgische Leger was dan ook een verdiende afsluiter van een prachtige dag op Zwarte Weg – Sanicol.

Filip (ingefluisterd door Lennert)

Het stond al een tijdje op ons verlanglijstje: een interview met ons triumviraat Tuur, Jos D en Phil. Net zoals met de andere kampioenen was het niet simpel om hen samen te krijgen. Het was algemeen gekend dat ze met z'n drieën samen nog elke woensdagavond in de Hamse bossen gingen lopen. Tania ging hen dan ook opzoeken langs hun vast parcours om een afspraak in 't Vlietje vast te leggen. Woensdag 31 augustus om 19h00 in de cafetaria van de tennisclub stond met stip aangeduid in onze agenda. Om klokslag 20u kwamen Tuur en Jos binnengewandeld. Phil was iets later. We zetten ons in het aparte vergaderzaaltje voorzien van microfoon, laptop en wat drank.

Veel moeite moesten we niet doen om het gesprek op gang te krijgen. Tuur was heel goed voorbereid en stak onmiddellijk van wal.

Tuur: In 1968 zijn we hier in Ham gestart met een onderafdeling van Looise Atletiek. Dat noemde Jeugd Atletiek Club Ham. Dat is gegroeid. We zijn begonnen met 0 frank en op het moment dat we gesplitst zijn, hadden we 500.000 frank in kas. (lacht) Dus we hadden goed gewerkt. We zijn gesplitst in 1984. In die tijd was Jos aangesloten bij KOL en ik bij Omega, doordat ik in het leger zat. Rik Thijs zat in de kazerne in Schaffen en dat was de man van Omega.

Jos: KOL bestond toen ook zo lang nog niet.

Tuur: Ik heb nog organisaties van orientatiecrossen teruggevonden in 1975. Ook in 1977 heb ik een orientatiecross georganiseerd. In 1984 hebben we de club gesticht en in 1985 hebben we onze eerste organisatie gedaan. Ik heb hier nog een kaart van Genebos 1983 en eentje van Fonteintje.

Jos: IOF hadden we indertijd niet. We liepen op 1:10.000 kadasterkaart. Op een orientatiekaart valt het magnetisch noorden en het kartografisch noorden samen. Maar op een gewoon kadasterkaart, daar is drie graden verschil. Uw magnetisch noorden ligt links van het kartografisch noorden. Als je ergens ging lopen, dan moest je rekening houden met uw kompas. Ja, je moest rekening houden met die drie graden.

Tuur: Het militair kampioenschap werd indertijd gelopen op 1:25.000. Gewoon een stafkaart.

De posten waren gewoon zoals vandaag, een put, een hoop. Het was niet dat het vroeger eenvoudiger was?

Jos: Neen, integendeel. Ze hadden nog meer de gewoonte om de posten weg te steken. Ik heb ooit gelopen in Lommel, aan de Sahara. Eén van de postenomschrijvingen was "in de konijnenpijp". Dat was dan een grote pijp en daar zat dan die post in. De balise zat daar mee opgefrommeld in. (lacht)

Tuur, waarom heb je je eigen club opgericht?

Tuur: In 1984 had ik al veel oriëntatiecrossen georganiseerd. Er waren mannen in het bestuur van de atletiekclub die daar niet zo enthousiast over waren. Dan zijn we gesplitst in 1984 en is het Ham Atletiekclub en Ham Oriëntatieclub geworden. Die atletiekclub heeft niet lang meer geleefd. Dan zijn wij met oriëntatie verder gegaan.

Hoe vonden nieuwe leden toen de weg naar Hamok?

Tuur: Dat ging snel. We organiseerden veel.

Jos: We trokken leden aan van andere clubs, maar ook veel leden van buiten uit. We hadden toen ook veel militaire crossen waar de burgers ook aan konden deelnemen.

Tuur: Het eerste jaar van ons bestaan zijn we er bovenop gekomen met de militaire wedstrijden. Wij hadden een kaart op de Kepkesberg, één in Ham, één in Geneberg en eentje in Warande. We hadden toen al 400 deelnemers op zo'n wedstrijd, allemaal militairen.

Jos: Die deelnemers moesten ingeschreven worden met de hand. We hadden drie of vier omlopen en voor iedere omloop zat er iemand. Dan had je zo de lijsten.

Tuur: Iedere gast moest een briefje krijgen. Op dat briefje wordt zijn naam, voornaam, club en een nummer gezet. Dan wordt daar de tijd van de start opgezet en op het einde de tijd van de aankomst. Dan werd zijn tijd uitgerekend en aan de wasdraad gehangen. De briefjes moesten kunnen schuiven naargelang de hoeveelste ze waren. Dat briefje werd tussen de andere gehangen naargelang hoeveelste hij was binnengekomen ... met een wasknijper.

Jos: Wij hadden aan de aankomst Guuske Nijs. Hij had een caravan. Ik deed in het algemeen de start en Guuske deed de aankomst. Hij was er zo in gedreven om de aankomst uit te rekenen en ging dan telkens naar de wasdraad.

Nu hoor ik er al drie. Jullie twee en Guuske. En wie zat er zo nog in dat team?

Jos: Vic Vanderstraeten zat er toen ook al bij.

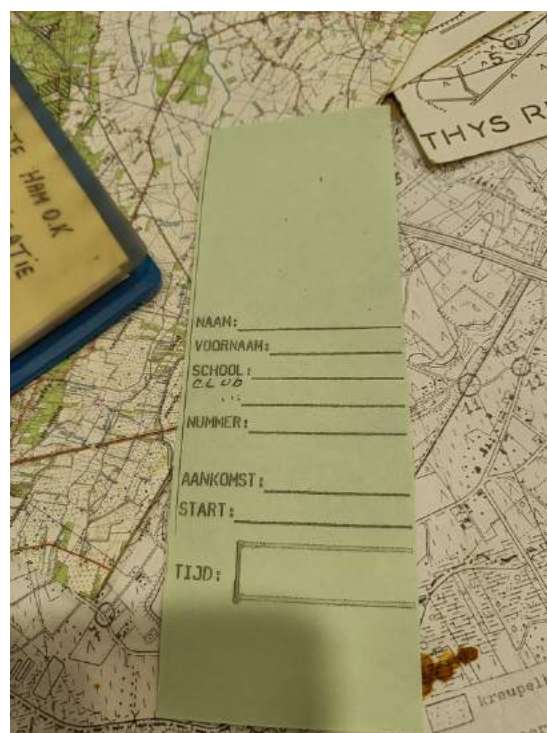
Tuur: Roza hielp in de keuken. Mijn zuster en mijn schoonbroer stonden altijd achter den toog.

Jos: Rikske kwam daarbij met z'n soep. En dan een aantal die altijd start deden en een aantal aankomst.

Wie waren dan de baanleggers?

Jos: Tuur en ik ook. We hebben er overal gelegd. We controleerden elkaar. We legde de baanlegging uit en dan vroeg ik aan Tuur: "Ga jij eens kijken of dat goed staat." Dan zei Tuur: "Ik zou die post een beetje meer naar daar leggen." Dan gingen we terug kijken. En dan de pre-balises hangen. En het vervolg zoals nu: voorlopers.

Ik weet nog goed "De Rodenberg". Er was ooit iemand gestart om dat te tekenen maar ermee gestopt. We gingen daar een cross opdoen. Ik en Pierre Teunkens hebben daar een week opgezeten. Dat crossterrein zat erin. We zetten de post. Zegt Tuur: "Jos, die post staat verkeerd." Nagekeken, nagekeken. Met al de miserie die ik en Pierre hadden gehad: inderdaad die post stond 30 meter verkeerd. Achteraf heeft Tuur die kaart verder getekend.

Hebben jullie Phil dan ook aan het werk gekregen?

Phil: Ik ben een late roeping. Ik zat in de atletiek van Looi. Ik heb altijd gecrost en ik ben beginnen oriëntatielopen toen ik bijna 60 jaar was. Ik ben naar de wereldkampioenschappen geweest in Murcia toen ik Heren 55 was. Ik liep toen nog niet lang. Maar Jos was de schoonvader van mijn zoon. Via Jos ben ik gaan oriëntatielopen. Die heeft mij meegenomen naar Murcia. Daar de bossen in en ik was al blij dat ik eruit kwam. (lacht)

En hoe oud waren jullie toen jullie met oriëntatielopen begonnen?

Jos: Ik denk 48-49 jaar.

Phil: De eerste cross die ik gelopen had, dat was een cross die Tuur inrichtte. Ik kende de bossen wel; Ik kende Tuur toen wel maar niet heel goed. Ik kwam daar toen aan met een gradenboog om mijn Azimut te berekenen. Tuur lachte met me. Maar omdat ik de bossen zo goed kende, werd ik wel eerste met mijne gradenboog. Op die kaarten zag je niets want dat was niet eens in kleur.

Hoe kondigen jullie vroeger dan een wedstrijd aan?

Tuur: Het werd gezegd op een andere cross of een berichtje uithangen. Onze eerste IOF-kaart was Kepkesberg.

En de sterke verhalen?

Jos: In de winter, het had gesneeuwd. Pierre en ik hadden die cross uitgelegd op Kepkesberg. Alles in orde. We gingen in Tessenderlo "over de beek". Als ge ooit in Genendijk op de voetbal zijt, daar hangt een foto van de oude kantine. Daar brandde een stoof en daar zat zo'n gat in de muur want ge zag zo buiten. De cross was gedaan. Ik zeg tegen Pierre: we gaan die posten morgenvroeg ophalen. 's Nachts had het bij gesneeuwd en we konden die posten niet meer terugvinden. We hebben die posten daar uitgegraven. Dat was een cross! (hard nostalgisch gelach)

We legden een andere cross in Kepkesberg uit. We hadden in een boske tegen de bassin van het fabriek een "kruising van grachten". Die grachten zag je moeilijk. Pierre en ik aan het stappen en meten. We kwamen tot de constatacie: hier zetten we de pre-balise. Op een zeker moment in Laakdal zijn ze een vrouw kwijt. Niemand wist waar ze was, het had overal ingestaan. Die hebben ze gevonden in een gracht in een put op 50 meter van dat kruispunt van 2 grachten. Ze hebben die vrouw gevonden nadat de cross gedaan was. Tijdens de cross lag die daar al, half begraven. Die heeft daar lang gelegen. Als iemand wat fout georiënteerd had, dan was die daarop gelopen. (veel commotie)

Als ik daar passeer, dan denk ik nog altijd: ik had evengoed bij die dode vrouw kunnen uitkomen. Dat is echt gebeurd. Dat blijft u bij!

Tot zover het eerste deel van ons drieluik. Het interview in de tennisclub van Ham gaat nog een dik uur verder. Volgende keer krijgen we het fantastische verhaal over de eerste Hamok-cross en de ultieme nachtmerrie van Tuur: zijn drukdoos. Weer iets om naar uit te kijken!

Tania en Filip

Een woordje van de voorzitter

Het is natuurlijk een grote eer voor mij, om als voorzitter van de splinternieuwe oriëntatieclub HAM, iedereen van harte welkom te heten.

Toen het ontstaan van HAM OK bekend werd, kreeg ik onmiddellijk reacties van: "Weer een club erbij", en "Vroeger waren er 3 grote clubs" enz... Vreest men misschien concurrentie van ons? Ik zou eerder zeggen: "Eindelijk nog eens een club in Limburg".

Dat er de laatste jaren weinig nieuwe leden zijn bijgekomen in de orientatieclubs is een feit. Dat vooral de jongeren wegblijven is een nog ergere vaststelling. Wij hopen dat we door onze werking in onze club het onze zullen bijdragen tot het populair maken van het orientatielopen.

Meer regionale of gewone trainingsstonden zullen misschien een gunstige invloed kunnen hebben op rekruteringsgebied. De tijd, dat iedereen met de glimlach naar St Vith reed om er een crossje te lopen, is zeker voorbij. Degenen die op dit gebied op geen enkele inspanning kijken, dienen ten zeerste aangemoedigd te worden. Maar is er een beletsel dat men 's zaterdags iets organiseert wanneer er 's zondags ver van huis een grote koers is?

Die fotocopie 1:10.000 ste is natuurlijk nog niet alles, maar het is toch goedkoop en vraagt weinig voorbereiding. Een fotocopie met de nodig aangebrachte veranderingen moet toch voor een goede oefenloop volstaan. Zoek daarbij een behoorlijke accommodatie en ik geloof dat we op het goede pad zijn.

Net als in alle sporten hebben we toppers en mindere goden, laat ons vooral deze laatsten niet vergeten, laat ons een inspanning doen om het tijdens de wedstrijd voor iedereen aangenaam te maken. Zelfs diegenen die niet meelopen mogen we niet uit het oog verliezen, een kleine nevenactiviteit kan vrouw en kinderen boeien. Laat ons eerlijk zijn, een supporter heeft aan een cross heel, heel weinig. Men ziet de loper het bos in stormen ... en hem een uurtje later zwetend weer uitkomen ... voor de rest is het dan wachten. Moest dit wachten dan in de wagen gebeuren of midden in een bos ... dan is de kans groot dat onze trouwste supporter het al heel snel laat afweten.

Wij steken het niet onder stoelen of banken dat we het meer zien in de recreatieve aard, alhoewel wij er zeker niet zullen voor terugdeinzen beloftevolle atleten, die er alles voor over hebben, met raad en daad te steunen.

Dat u allen en ons klubje sukses mogen kennen.

Uw voorzitter

HAM Oriëntatieclub

Hoe ontstond de club? Wat zijn onze objectieven?

In de schoot van HAM A K drukte men de wens uit om atletiek en oriëntatiecross voortaan te scheiden omdat het één met het ander organisatorisch moeilijk te kombinere was. Zonder discussie werd er in de schoor van de club overgegaan tot een splitsing.

Na het inwinnen van het advies van de Omegaleden Rik Thys en F. Gillet, welke allebei heel sportief de situatie begrepen en verheugd waren met de nieuwe club, werd in december 84 HAM OK opgericht.

- Erevoorzitter: L. Bertels
- Voorzitter: Luc Cloostermans
- Ondervoorzitter: Vic Vanderstraeten
- Secretaris: Tuur Cloostermans
- Schatbewaarder: Roza Mariën

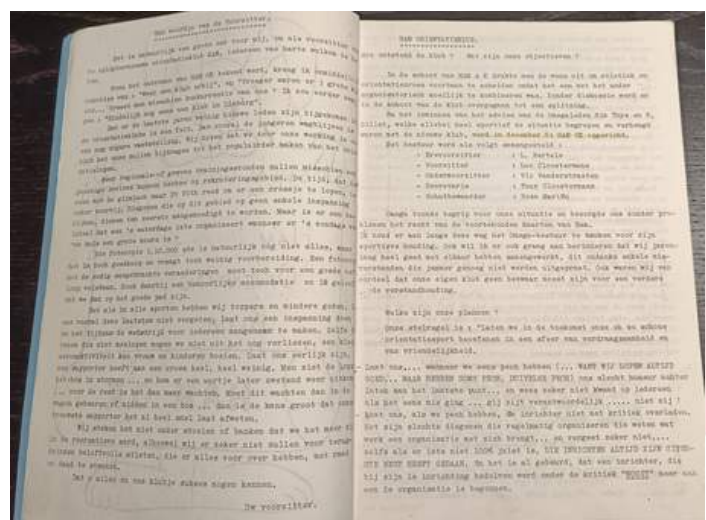
Omega toonde begrip voor onze situatie en bezorgde ons zonder problemen het recht van de voorbehouden kaarten van Ham.

Ik houd er aan langs deze weg het Omega-bestuur te danken voor zijn sportieve houding. Ook wil ik er graag aan herinneren dat wij jarenlang heel goed met elkaar hebben samengewerkt, dit ondanks enkele misverstanden die jammer genoeg niet werden uitgepraat. Ook waren wij van oordeel dat onze eigen club geen bezwaar moest zijn voor een verdere goede verstandhouding.

Wat zijn onze plannen?

Onze stelregel is: "Laten we in de toekomst onze oh zo schonen oriëntatiesport beoefenen in een sfeer van verdraagzaamheid en vriendelijkheid."

Tuur

Wie zich naar 'Ostbelgien' begeeft mag zich al op voorhand verkneukelen in bossen en terreinen waar het oriëntatiegewijs goed toeven is. Bovendien mag je doorgaans ook rekenen op een oerdegelijke organisatie, een vaardigheid diepgeworteld in de volksaard van die regio en bij uitbreiding de Duitssprekende medemens. Christian Krings en zijn Bastinkes hadden weer hun best gedaan en ook het weer was bereid die zondag de 424 deelnemers en een handvol sympathisanten ongevraagd te verwennen.

De 45 Hamokkers lieten het zich allen welgevallen, iedereen was vrolijk en bij de allerjongsten mocht de stemming zelfs uitbundig genoemd worden. Er rezen vermoedens dat de begeleiders van de jeugdstage de dag voordien iets in het eten zouden gedropt hebben, een gedachte die later op de dag nog danig zou versterkt worden.

Naarmate het eerste startuur naderde verdwenen de deelnemers uit de gezellige arena. Voor de jeugd en de snellere oudere knarren duurde het bosgenoegen amper een half uurtje, maar de meesten genoten ruim een uur, een handvol elite-atleten zelfs meer dan twee uur en jammer voor Daniëlle, maar haar record van lang achterblijven (2u57'57" op de Wagener) werd met een half uur verpulverd door Pawel Pruskowski (3u28'13") Met 14290 oriëntatiemeters en 590m niveauverschil was het voor deze Pool ontgensprekelijk een loodzware opdracht.

Een lange inleiding om de argeloze lezer op te warmen om hem het beste wat Hamok ooit is overkomen voor te schotelen: 12 kampioenen op een Belgisch kampioenschap! We herhalen zonder enige gêne: twaalf kampioenen op één dag. Een heilig getal in het christelijk jargon, men zegge het voort. (Als Jeroen van der Kleij en Greet Oeyen in hun eigen categorie hadden gelopen waren het er veertien geweest!) Eén derde van de kampioenen van die dag was een hamok(st)(k)er. Laten we het zonder enige bescheidenheid noteren in de analen van de club.

Goud	
D-12	Noore Sels
D-18	Maya Renard
D35	Tania Hendrickx
D45	Amber Thys
D75	Daniëlle Nolens
H-10	Thor Gevaert
H-12	Thor Wolles
H-18	Jorn Kennis
H50	Gunther Deferme
H75	Vic Vanderstraeten
H80	Phil Mellebeek
H90	Jos Duchesnes
Zilver	
D40	Sofie Herremans
D45	Nancy Wenderickx
Brons	
D-10	Ninthe Wolles
D-18	Jil Mylle
D55	Maris Vandeweyer
H-10	Rune Sels
H-12	Kobe Deferm
H60	Luc Melis
H85	Tuur Cloostermans

Schrappen we de adjectieven 'oud' en 'kranig' als het gaat over Daniëlle Nolens, Jos Duchesnes, Phil Mellebeek of Vic Vanderstraeten maar gebruik met respect 'gedreven', 'wilskrachtig' en 'ambitieuus'. Zij hadden de laatste podiums van de dag met zwart en rood kunnen kleuren, maar dat Phil en Jos niet zolang konden blijven pinten drinken is hen vergeven. Vic en Daniëlle namen daarentegen als jongste van deze coryfeeën met trots en waardigheid de honneurs waar.

De tegenstand voor Tania Hendrickx in de categorie D35 was niet verpletterend, Maar Tania vierde haar eerste titel en dat smaakte bijzonder zoet. Haar stralende lach straalde nog iets meer en het zal niet voor de laatste keer in haar carrière zijn geweest. Stralen deden ook Gunther Deferme (H50) en Amber Thys (D45), wellicht omdat het stapeltje kampioenschildjes weer eens werd opgehoogd. Sofie Herremans (D40), Nancy Wenderickx (D45), Marijs Vandeweyer (D55) en Luc Melis (H60) slaagden daar net niet in maar hun palmares kreeg met het behaalde eremetaal toch weer een leuke opfrisbeurt.

Voor de grootste Hamokknaller van de dag zorgde echter onze jeugd. Vrijdagavond en een hele zaterdag onder deskundige begeleiding klaargestoomd, geprepareerd (en vooral in toom gehouden) in Malmedy en omgeving om op zondagvoormiddag te worden gelost. Meer dan de helft van onze jonge spoorzoekers belandde op het podium! Werden kampioen: Thor Gevaert (H-10), Noore Sels (D-12), Thor Wolles (H-12), en de al verder gevorderden Maya Renard (D-18) en Jorn Kennis (H-18). Brons werd weggekaapt door Ninthe Wolles (D-10), Rune Sels (H_10), Kobe Deferm (H-12) en madonna Jil Mylle (D-18) terwijl Fin Mylle (D-14), Jens Deferme (H-10), Jakob en Mats van der Kleij (H-10), Fin Gevaert (H-12) en Senne Hendrickx (H-14) vol ongeduld al snode plannen smeerden om hun podiumplekske in de toekomst te reserveren.

Het was hartverwarmend dat die joelende rood-zwarte bende de medailleceremonie aan de voet van het podium op Hamokse wijze animeerden en bovendien veelbelovend, hoopgevend en een prikkelende gedachte dat zij de clubtoekomst behoorlijk zouden kunnen gaan opvijzelen. Hun begeleiding is alleszins in zeeeeer goede handen waarvoor respect.

Het waren grootse kampioenschappen en Bart Mellebeek was weer vierde.

Schrijverscollectief Amber & Jos

Ninthe: "Ik heb genoten van het weekend en ik ben trots dat ik zondag tijdens het BK alleen heb gelopen."

Thor: "Het voetballen op vrijdagavond was heel leuk. De trainingen waren leuk en ik vind het heel tof dat ik zondag goed gelopen heb en gewonnen ben"

Kobe: "Het trainingsweekend met de jeugd van hamok vond ik superleuk! Ik heb veel bijgeleerd tijdens de trainingen en heb een grote stap vooruit gemaakt!"

Noore: "Ik vond het een toffe groep en het was tof dat de meisjes samen mochten slapen. De trainingen van Greet zorgden ervoor dat we de dag nadien goed in form waren om te lopen."

Finn: "Cool dat we tijdens de trainingen hebben leren doorsteken, dat ga ik zeker gebruiken tijdens mijn wedstrijden. We hebben veel gelachen met de groep en ook wel veel gebabbeld in ons bed"

Thor: "Het voetballen op vrijdagavond was heel leuk. De trainingen waren leuk en ik vind het tof dat ik zondag goed gelopen heb en gewonnen ben!"

Jens: "De eerste training vond ik de leukste omdat ik toen veel geleerd heb. Ik heb zelfs een keertje doorgestoken. 's Avonds vond ik het pingpongen heel leuk. We hebben veel plezier gemaakt en hebben in ons bed veel moppen verteld"

Rune: "De trainingen van Greet hebben me veem bijgeleerd, zo ben ik met meer zelfvertrouwen aan het BK kunnen starten. Samen voetballen, kampen bouwen ... voor herhaling vatbaar!"

Jakob: "Het weekend krijgt 4.5 sterren (op 5). geen 5 omdat ik geen kampioen geworden ben op zondag. Het was supertof om met alle kindjes samen te leren, te spelen en hen beter te leren kennen"

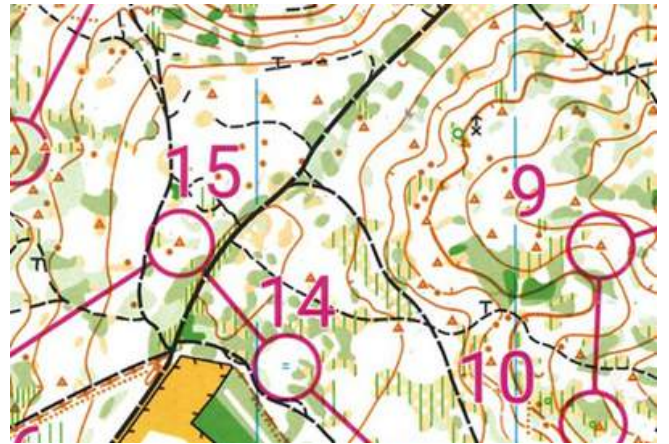

Senne: "Zaterdag hebben we twee trainingen gedaan, daar heb ik veel van geleerd. Tussendoor gingen we voetballen met de jongens. Het was een vermoeiende en leuke dag. Zondag heb ik de 5de plaats gehaald in de H-14. Het was een top weekend!"

Elodie: "Ik vond het een heel plezant weekend"

Historische Hamok Dames blinken uit!

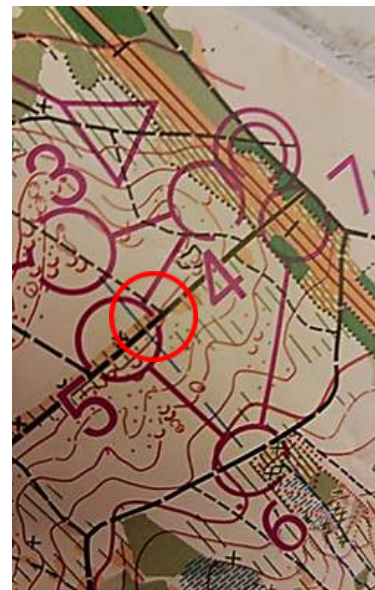
Editie 1985 versus Editie 2022

“Het was al van 1986 geleden dat het nationale oriëntatiecircuit nog eens neerstreek in het prachtige Freylange, toen nog in het Bois de Beynart, met de letter i. Door de jaren heen werd de i vervangen door een y. Ook het bos veranderde, de details op de kaart veranderden en het werd er onder andere verboden om te barbecueën. Het ontbreken van deze mooie Ardense traditie werd bij aankomst meteen goedge maakt door een andere: een parking met een drijvend laagje verse bruine mest tussen de groene grassprietten.

Amper 8 Hamok ploegen trotseerden de tocht van de parking tot de overigens best gezellige wedstrijdlocatie. Terwijl het in Vlaanderen pijpenstelen regende, werden we er getraakteerd op een heerlijk herfstzonnetje. En ondanks de magere opkomst werd het toch een bijzonder BK voor de zwart met rood gestipten.

Bij gebrek aan Pain Saucisse aan de finish besloten onze Hamok dames dan maar gehakt te maken van de tegenstand. Maya & Jill gaven de concurrentie geen duimbreed toe en wonnen met meer dan een half uur voorsprong bij de dames junioren. Bij de dames masters A leek het aanvankelijk nog een spannende strijd te worden, maar ook daar gaven Amber, Sofie en Greet de concurrentie een half uur aan hun broek. Nooit eerder wonnen al onze damesploegen Goud op het BK aflossing, historisch!

Bij de heren pupillen hadden we maar liefst 3 ploegen aan de start die voor het goud streden, een unicum. En met het koningsduo Kobe Deferm-Thor Wolles waren we zelfs de absolute topfavoriet. Aan de eerste kijkpost passeerden onze 3 ploegen met Kobe, Finn en Jakob in een treintje, zeg maar een snelrein. Helaas, grote consternatie aan de finish. Na de kijkpost stonden 2 posten op een boogschuit van elkaar en Kobe had de verkeerde geknipt! Thor Wolles perste er nog de snelste kilometertijd uit, maar meer dan een derde plaats had er niet ingezet.

*Kobe knipte post 5 verkeerd, de andere stond op de splitsing van 2 wegen (zie rode cirkel).
Let ook op hoe onze pupillen dwars door alles heen moesten doorsteken naar post 4 en 6.*

Na een uitstekende start van Finn liep Jens op het tweede been eventjes aan de leiding. Na een lange eindsprint moest hij de duimen leggen voor Trol, maar Finn en Jens wonnen wel oververdiend zilver. Onze allerjongsten, Jakob en Thor Gevaert werden op korte afstand knap vierde. Dit smaakt zeker en vast naar meer, de toekomst kleurt rood-zwart.

Jakob VDK achterna gezeten door "nen Trol"

Bij de Heren Elite maakte junior Jorn zijn debuut in de eerste ploeg met veel bravoure. Met een ijzersterke tijd kwam hij op enkele seconden als tweede binnen. Ook Nico bevestigde zijn vlijmscherpe conditie en kwam als 3e binnen.

De eerste ploeg werd echter aangevuld met vergane glorie, namen uit een ver verleden, waarvan de laatste pluim al even gevallen is. Thomas en Benjamin konden enkel lijdzaam toekijken hoe ze ploeg voor ploeg werden gepasseerd en finishten uiteindelijk als 5de. Met de tijd van Nico (i.p.v. Thomas) waren we zeker van brons.

Jeroen en Kristof liepen na Nico nog naar een verdienstelijke 12e plaats.

Heren Veteranen C. Het beste houden we tot het laatste denk je dan. Hamok stond aan de start met een echte winnaarsploeg. Ik stel ze u persoonlijk nog een keertje voor: Als eerste, André, u kent hem wel, uwe voorzitter, hij schrijft wel vaker iets in dit blad. Daarna Wim, niet echt een voorzitter, maar toch een beetje met dezelfde allures. En dan, als derde Luc, ook geen echte voorzitter meer, maar toch voor altijd een beetje voorzitter.

Moest er eigenlijk nog gelopen worden? Durfden er nog andere ploegen het op te nemen tegen onze drie voorzitters? Praalvoorzitter Wim liep een uitstekende wedstrijd, ex-voorzitter Luc liep met een verschroeiend tempo een ware kanontijd, de wedstrijd van zijn leven zeg maar. Maar meer dan de meest ondankbare 4e plaats zat er niet in.

Het was onze enige echte voorzitter André, die de boter op het hoofd had. Of zeggen we na onze eerdere ervaring op de parking beter de "stront aan de knikker". Hij verspeelde bijna 10 minuten aan post 5. Wat er zich daar precies allemaal in (of op) zijn hoofd afspeelde, moet u hem zelf vragen. Maar ongetwijfeld wordt deze scheve schaats in 2023 rechtgezet en dankzij André mag dit jaar al het Hamok applaus naar de unieke prestatie van onze dames, proficiat!

PS: Geruchten doen de ronde dat André een nieuwe naamswijziging heeft aangevraagd voor de kaart. Binnenkort lopen we misschien "Bois de Bijna".

Thomas VDK

Goud	
D Junioren	Maya Renard Jil Mylle
D Masters A	Amber Thys Sofie Herremans Greet Oeyen
Zilver	
H Pupillen	Finn Gevaert Jens Deferm

De bestorming van de Ourthe hellingen!

Wat doen acht clubgenoten op een zaterdagmiddag in oktober in de buurt van Sprimont en de oevers van de Ourthe? Op uitnodiging van Wim Vervoort (Trol) de traditie van het fietsoriënteren respecteren. Het waren dan ook de habitués die elkaar daar weer tegenkwamen na een lange periode van onthouding. Ooit kende Fiets-O of het beter bekkende MTB-O een periode van stijgende populariteit en noteerde men standaard meer dan 100 deelnemers. Helaas bleek het boomende toerfietsen niet te evenaren, daalde het aantal organisaties en bleken dit jaar slechts 69 fanaten bereid om de Ourthehellingen te bedwingen. De wind op de neus op het open plateau, plukjes bos in de valleien met risicovolle rotsachtige afdalingen en vele honderden klimmeters deden het nodige sloopwerk. De fiets al lopend-stappend-strompelend omhoog duwen zorgde ook al niet voor enige recuperatie en als dan het materiaal het nog laat afweten, zit je dieper dan de diepste vallei en is een bakje troost achteraf meer dan welkom. Eén en al lichtvoetigheid bij de winnaars van de dag: Marijs Vandeweyer en Dirk Deygers hebben een abonnement op de titel (al snoepte Gunther Deferme hem de laatste keer de titel af). Greet Oeyen bezorgde An Frederickx een frustrerend ritje door net 28 secondjes sneller rond te fietsen, maar zoontje Kobe deed zijn intrede in het Fiets-O-wereldje langs de grote poort: winst bij de Heren Beloften!

Johan Claes en Dominique Schutjes eindigden midden in het spreekwoordelijke peloton en een les voor ondergetekende die de laatste plaats sierde: zorg voor materiaal is cruciaal!

Knijper (Jos)

Goud	
DMA	Greet Oeyen
DMB	Marijs Vandeweyer
H-Beloften	Kobe Deferme
HMB	Dirk Deygers
Brons	
HMD	Vic Vanderstraeten

Grand Slam

Het begrip 'Grand Slam' is ingeburgerd in het tenniswereldje: de vier grote toernooien van het jaar winnen (Australian Open, Roland Garrus, Wimbledon en US Open) in één en hetzelfde jaar! Slechts weinigen zijn daarin geslaagd.

Gisteren deed het begrip een schuchtere intrede in het oriëntatiewereldje: Frans Laenen, alombekend als 'De Wiet' slaagde erin om in één jaar al de Belgische kampioenschappen van zijn categorie te winnen: Nacht, Sprint, MD, LD, Aflossingen en Fiets-O!

Wiet is via huisgenoot Myriam Bruyninckx en jarenlange hand- en spandiensten een halve Hamokker, maar is dit geen uitdaging voor een full-Hamokker of Hamokster?

Eerst en vooral, en niettegenstaande ik op dit moment nog geen dagresultaten heb gezien bij Helga, een dikke proficiat aan iedereen die op de eerste plaats geëindigd is in deze wedstrijd en/of na deze laatste wedstrijd op de eerste plaats staat in de definitieve rangschikking van de City Cup 2022.

Maar, ik zou de "middelmatige oriëntatiecrosser" niet zijn als ik ook niet even zou stilstaan bij de andere deelnemers die net niet op die eerste plaats terechtgekomen zijn, die ervoor gaan om net niet op die laatste plaats te eindigen. Dus bij deze: mannen en vrouwen, jongens en meisjes: knap werk, een dikke duim voor jezelf. En ja, iedereen wenst ooit eens de beste te zijn, maar het feit dat je deelneemt, het beste van jezelf geeft, is al een dikke pluim waard. Ik weet het, het zijn cliché-zinnen, maar ik zeg ze ook heel veel tegen mezelf en het helpt wel. Allé af en toe ...

Dit gezegd zijnde, nog even naar de wedstrijd van vandaag, te Berchem.

Ik vond het een leuke City O'cross. Mooie kaart, mooie wijken en omwonenden vonden de posten blijkbaar een hebbedingetje, want volgens de organisatoren zouden er een paar verdwenen zijn. Ik kreeg tijdens het neutralisatie gedeelte namelijk een paar keer de vraag of ik tot dan alle posten gevonden had.

Tijdens en na mijn cross was ik best tevreden. Het lopen verliep naar mijn gevoel vlotjes, de concentratie was er, en mijn tijd was naar mijn bescheiden mening tamelijk goed (nu nog afwachten wat de concurrentie gedaan heeft, want als mijn tijd een pak trager is, is het tevreden gevoel weer snel verdwenen).

Ik heb de gewoonte om mijn kaart en tijden nog eens te analyseren wanneer ik terug thuis ben, en toen viel me iets op wat betreft het neutralisatie gedeelte. Verbeter mij (via onze hoofdredacteur J) indien ik fout ben, maar is het niet zo dat je tijd blijft lopen tot de laatste post voor de neutralisatie? En dat de tijd pas terug begint te lopen nadat je de eerste post die zich na het obstakel bevindt, hebt "aangetikt"? Op mijn resultatenbonnetje staat er "0.00.00" bij de laatste post voor het obstakel, en er is een tijd vermeld bij de eerste post na het obstakel. En dit voor de beide neutralisaties. Dit klopt toch niet? Of ken ik er nu echt zo weinig van?

Ik denk dat er een paar foutjes gebeurd zijn bij het toekennen van de posten in de applicatie, niet alleen bij de neutralisatie, maar ook ergens onderweg was er een post waarbij het getal op de postenbeschrijving niet correspondeerde met het getal in het systeem ...

Maar ik heb er alle vertrouwen in dat er ook anderen zullen zijn die dit gemerkt hebben, de organisatoren zullen tijdig ingelicht worden en de foutjes zullen rechtgezet worden.

Ik zie het wel wanneer ik Helga nog eens raadpleeg.

Op naar de volgende uitdaging: "De Forest Cup 2022-2023".

(PS: intussen zijn de resultaten beschikbaar, en de fout is volgens mij rechtgezet...)

Een middelmatige oriëntatiecrosser

zaterdag	Leuven Orienteering Series 5 - Michottepark Michotte Park 🇧🇪
8 Oktober	
zondag	Interclub - De Winner Buurthuis Hoksent, Eksel 🇧🇪
9 Oktober	hamok
zaterdag	NMBS fiets-O - Waterschei vzw Mijnverleden - Thor Park 🇧🇪
15 Oktober	hamok
zaterdag	Hasselt Orienteering Series 8 - Katarinawijk - 🇧🇪
15 Oktober	
zondag	Doublette Sprint - Verviers Tennis de Lambermont 🇧🇪
16 Oktober	

zondag	Dubbelsprint - Lokeren Basisschool Spoele 🇧🇪
16 Oktober	
zaterdag	Gent Orienteering Series - Sint Paulus Zwijnaarde (Nieuw Gent) Ebergiste De Deynestraat 🇧🇪
22 Oktober	
zaterdag	Kempen Orienteering Series - St.-Franciscus Heusden Sint Franciscus College 🇧🇪
22 Oktober	
zaterdag	Leuven Orienteering Series 6 - De Hemptinne De Hemptinne 🇧🇪
22 Oktober	
zondag	Regionale - Schootshei (Forest Cup 2022-2023) Schutterij Sint Dionysius 🇧🇪
23 Oktober	

vrijdag	Avond - Mariënborgh Park van Eeden 🇧🇪
28 Oktober	
dinsdag	Regionale - Vriesel Bezoekerscentrum Vrieselhof 🇧🇪
1 November	
donderdag	Antwerp Orienteering Series - Zurenborg Draakplaats 🇧🇪
3 November	
zondag	Regionale + scoreloop - Oostelbeersche Heide Noord (Klompen-OL) Steenovenweg 4 5091 JS Middelbeers 🇧🇪
6 November	
vr - zo	North Sea Trophy Feestzaal Witte Burg 🇧🇪
11 - 13 November	